

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एष्टव्येजलेऽपेक्षिते सति ॥ १४ ॥ १५ ॥ मातंगं चांडालविशेषं ॥ १६ ॥ अधःपाददेशेऽस्रोतसोद्वेगवतीति संबंधः तस्य समीपे अधःस्रोतसोऽभोगवत्या इति वा ॥

सर्वमाकाशमावृत्य तिष्ठंतं सर्वतो मुखं ॥ तदृष्ट्वा परमं रूपं विष्णोर्वैष्णवमद्भुतं ॥ विस्मयं च ययौ विप्रस्तं दृष्ट्वा परमेश्वरं ॥ ६ ॥ उत्तंक उवाच विश्वकर्मन्म
स्तेस्तु विश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ पद्भ्याति पृथिवी व्याप्ता शिरसा चावृतं नभः ॥ ७ ॥ द्यावा पृथिव्योर्यन्मध्यं जठरेण तवावृतं ॥ भुजाभ्यामावृताश्चाशास्त्वमिदं सर्वम
च्युत ॥ ८ ॥ संहरस्व पुनर्देवरूपमक्षय्यमुत्तमं ॥ पुनस्त्वांस्वेन रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतं ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच तमुवाच प्रसन्नात्मा गोविंदो जनमेजय ॥
वरं वृणीष्वेति तदा तमुत्तंको ब्रवीदिदं ॥ १० ॥ पर्याप्त एष एवाद्यवरस्त्वत्तो महाद्युते ॥ यत्ते रूपमिदं कृष्णपश्यामि पुरुषोत्तम ॥ ११ ॥ तमब्रवीत् पुनः कृष्णो मात्वम
त्र विचारय ॥ अवश्यमेतत्कर्तव्यममो घं दर्शनं मम ॥ १२ ॥ उत्तंक उवाच अवश्यं करणीयं च यद्येतन्मन्यसे विभो ॥ तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुष्वेतद्दिदु
र्लभं ॥ १३ ॥ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोत्तंकमीश्वरः ॥ एष्टव्ये सति चित्यो हमित्युक्त्वा द्वारकां ययौ ॥ १४ ॥ ततः कदाचिद्भगवानुत्तंकस्तोयकांक्षया ॥ तृषितः प
रिचक्राम मरौ सस्मार चाच्युतं ॥ १५ ॥ ततो दिग्वाससंधीमान्मातंगं मलपंकितं ॥ अपश्यत मरौ तस्मिन् श्वयूथपरिवारितं ॥ १६ ॥ भीषणं बद्धनिस्त्रिंशं बाणका
र्मुकधारिणं ॥ तस्याधःस्रोतसोऽपश्यद्वारिभूरिद्विजोत्तमः ॥ १७ ॥ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव ॥ एत्युत्तंकप्रतीच्छस्व मत्तो वारिभृगूद्वह ॥ १८ ॥ कृपा
हि मे सुमहती त्वां दृष्ट्वा तदृसमाश्रितं ॥ इत्युक्तस्तेन समुनिस्तत्तोयं नाभ्यनंदत ॥ १९ ॥ चिक्षेप च स तंधीमान्वाग्निरुग्राभिरच्युतं ॥ पुनः पुनश्च मातंगः पिबस्वेति
तमब्रवीत् ॥ २० ॥ न चापि बत्ससक्रोधः क्षुभितेनांतरात्मना ॥ स तथा निश्चयात्तेन प्रत्याख्यातो महात्मना ॥ २१ ॥ श्वभिः सह महाराज तत्रैवांतरधीयत ॥ उत्तंक
स्तं तथा दृष्ट्वा ततो ब्रीडितमानसः ॥ २२ ॥ मेने प्रलब्धमात्मानं कृष्णेना मित्रघातिना ॥ अथ ते नैव मार्गेण शंखचक्रगदाधरः ॥ २३ ॥ आजगाम महाबुद्धिरुत्तंक
श्चैनमब्रवीत् ॥ न युक्तं तादृशं दातुं त्वया पुरुषसत्तम ॥ २४ ॥ सलिलं विप्रमुख्येभ्यो मातंगस्रोतसा विभो ॥ इत्युक्तवचनं तंतु महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ २५ ॥ उत्तंकं
श्लक्ष्णया वाचा सांत्वयन्निदमब्रवीत् ॥ यादृशेनेह रूपेण योग्यं दातुं धृतेन वै ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ चिक्षेप निदितवान् अच्युतं वरप्रदं कृष्णं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रलब्धं वंचितं ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥